

Dosarul nr. 2rac-290/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central (jud. T. Avasiloaie)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

31 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Societatea cu Răspundere Limitată „Grifon Impex”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere
Limitată „Grifon Impex” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ciocîrlia-
AF” cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de
judecată

împotriva deciziei din 27 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Grifon Impex”
și menținută hotărârea din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central,
prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 25 ianuarie 2017, SRL „Grifon Impex” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SRL „Ciocîrlia-AF”, intervenient accesoriu ÎCS „Gas Natural
Fenosa Furnizare Energie” SRL cu privire la repararea prejudiciului material și
încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 2 februarie 2013, între SRL „Grifon
Impex” (locatar) și SRL „Ciocîrlia-AF” (locator) a fost încheiat contractul de
locațiune a bunului imobil nr. 02/02 cu suprafața de 85 m² amplasat în
mun. Chișinău str. Muncești 255, iar la 2 februarie 2016, a fost încheiat contractul
de locațiune a bunului imobil nr. 02/02 cu suprafața de 116,6 m² amplasat în
mun. Chișinău str. Muncești 255, termenul de locațiune fiind stabilit până la
31 decembrie 2016.

La 24 decembrie 2015, asociații SRL „Ciocîrlia-AF” au efectuat modificări
în actele de constituire a întreprinderii (dezmembrare), fiecărui asociat revenindu-i
cota-parte din reorganizările efectuate.

Astfel, după efectuarea în luna februarie 2016 a modificărilor la Camera Înregistrării de Stat, noua administrație a SRL „Ciocîrlia-AF”, în persoana administratorului Aurel Balan și a unicului asociat Larisa Clopot, au efectuat presiuni în privința administratorului SRL „Grifon Impex” Alecu Sadoveanu, referitor la părăsirea de bună-voie a imobilelor închiriate.

La solicitarea acestora, administratorul SRL „Grifon Impex” le-a comunicat că, de fapt, întreprinderea pe care o gestionează a realizat lucrări de reparație costisitoare a imobilelor închiriate cu acordul fostului administrator și asociat al SRL „Ciocîrlia-AF” Vera Clopot, pentru care fapt a fost scutit de plata de arendă, iar în cazul insistenței asupra rezilierii contractelor de locațiune, atunci SRL „Grifon Impex” va elibera încăperile închiriate în schimbul achitării diferenței de sumă pentru reparație în coraport cu locațiunea.

A relatat că la 15 decembrie 2016, SRL „Ciocîrlia-AF” a înaintat o somație în adresa SRL „Grifon Impex”, prin care a informat că refuză prelungirea contractului de arendă și solicită eliberarea încăperilor până la data de 1 februarie 2017, comunicând că, în caz contrar, va debransa SRL „Grifon Impex” de la energia electrică și de la apă.

Prin scrisoarea din 26 decembrie 2016, SRL „Grifon Impex” a răspuns la somația SRL „Ciocîrlia-AF”, prin care și-a expus poziția sa, propunând totodată soluționarea litigiului pe cale amiabilă.

Cu toate acestea, la 3 ianuarie 2017, neluând în considerație răspunsul SRL „Grifon Impex”, profitând de faptul că administratorul acesteia, în perioada 2 ianuarie 2017 – 10 februarie 2017, a fost plecat peste hotarele țării și ignorând termenul acordat de însăși SRL „Ciocîrlia-AF” în somația din 15 decembrie 2016, ultima a deconectat intenționat și cu rea-credință încăperile închiriate de la sursa de energie electrică, adresând, în acest sens, un demers către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL.

Așadar, pârâtul a încălcat prevederile pct. 5.2.3 din contractul de locuțiune a bunului imobil nr. 02/02 din 2 februarie 2016, potrivit căruia locatorul este în drept să ceară rezilierea contractului dacă chiriașul nu plătește chiria sau nu achită plata pentru serviciile comunale pe parcursul a unei luni după expirarea termenului de plată.

A remarcat că factura spre plată a locațiunii și serviciilor comunale pentru luna decembrie 2016 a fost prezentată de SRL „Ciocîrlia-AF” la 6 decembrie 2016. Respectiv, plata urma să aibă loc până la 6 ianuarie 2017, iar solicitarea privind rezilierea contractului de locațiune pentru neachitarea serviciilor comunale trebuia să fie făcută nu mai devreme de 6 februarie 2017.

A obiectat că pârâtul a cunoscut că în următoarele zile temperaturile vor scădea sub - 15 grade C, iar deconectând energia electrică, a cauzat și cauzează zilnic SRL „Grifon Impex” prejudicii materiale prin stoparea activității economice a cărui gen de activitate este reparația motoarelor electrice.

Mai mult ca atât, la 12 ianuarie 2017, din cauza înghețurilor care au fost pe teritoriul Republicii Moldova în perioada 6 ianuarie 2017 - 20 ianuarie 2017 și ca urmare a nefuncționării cazanului din motivul lipsei energiei electrice, care asigura

încăperile închiriate cu energie termică, acesta a explodat, fapt confirmat prin materialul înregistrat la Inspectoratul de Poliție Botanică.

Prin urmare, pârâtul a cauzat SRL „Grifon Impex” pagube materiale directe în sumă de 13942,74 de lei, ca urmare a distrugerii cazanului de încălzire și accesoriilor la acesta și anume: cazanul - 10800 de lei, pompa - 1558,12 de lei, robinet trecere cu sferă $\frac{3}{4}$ - 90,49 de lei, mufa redusă FF2X1 GF - 207,30 de lei, cuplu pompa circulație 1 - 198,23 de lei, robinet trecere cu sfera - 284,40 de lei, dezarotor atomat - 461,76 de lei, 10 metri de tub - 194,70 de lei, racord m, 32 x 1 ALB - 147,86 lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 9, 14, 1398 Cod civil, art. 174, 175 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul SRL „Ciocîrlia-AF” în beneficiul SRL „Grifon Impex” a prejudiciului material în mărime de 13942,86 de lei și a taxei de stat în sumă de 419 de lei.

Prin cererea privind extinderea pretențiilor din acțiune, SRL „Grifon Impex” a solicitat admiterea acesteia, încasarea din contul SRL „Ciocîrlia-AF” în beneficiul SRL „Grifon Impex” a prejudiciului material în mărime de 13942,86 de lei pentru distrugerea cazanului și accesoriilor acestuia, a cheltuielilor de reparație capitală în mărime de 151684,94 de lei efectuate în bunurile imobile închiriate, precum și a cheltuielilor de judecată compuse din suma de 2240 de lei pentru executarea documentului executoriu privind aplicarea măsurilor de asigurare, a sumei de 6000 de lei - onorariul avocatului, a sumei de 7500 de lei - cheltuieli privind efectuarea expertizei extrajudiciare și a sumei de 5375 de lei - taxa de stat.

În motivarea acesteia a precizat că faptul necesității reparației capitale a imobililor arendate a fost stipulat în anexa la contractul de locațiune a bunului imobil nr. 02/02 din 2 februarie 2013.

A învederat că SRL „Grifon Impex” s-a adresat unui expert judiciar în construcții întru efectuarea unei expertize extrajudiciare.

Drept urmare, expertul judiciar a întocmit raportul de expertiză extrajudiciară, prezentând următoarele concluzii:

- potrivit situației „de facto”, criteriile constructive la bunurile imobile lit. 03 și 04 amplasate pe terenul înregistrat cu nr. cadastral XXXXX situat în mun. Chișinău șos. Muncești 225 sunt respectate, ceea ce permite starea tehnică satisfăcătoare a bunului și corespunderea cerințelor normative în construcție;
- atât partea interioară, cât și partea exterioară a bunurilor imobile lit. 03 și 04 amplasate pe terenul menționat a suportat lucrări de reparație capitală demarate de către arendașul SRL „Grifon Impex”;
- costul real de piață al lucrărilor de construcție, reconstrucție finisare și a materialelor de construcție folosite la demararea lucrărilor de reparație capitală demarate de SRL „Grifon Impex” la bunurile imobile lit. 03 și 04 constituie 239184,94 de lei.

A precizat că la 2 august 2017, SRL „Grifon Impex”, fiind forțată de SRL „Ciocîrlia-AF”, a părăsit încăperile arendate.

Astfel, prejudiciul material exprimat prin nerecuperarea cheltuielilor de reparație capitală la bunurile imobile lit. 03 și lit. 04 amplasate pe terenul înregistrat cu nr. cadastral XXXXX din mun. Chișinău șos. Muncești 225, constituie suma de 151684,94 de lei.

Prin hotărârea din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central, a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia din 27 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Grifon Impex” și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare, cu referire la cerința de reparare a prejudiciului material în mărime de 13942,86 de lei pentru distrugerea cazanului de încălzire, au conchis că nu a fost stabilită comiterea faptei ilicite de către SRL „Ciocîrlia-AF”, faptă care să fie cauzatoare de prejudiciu, cum ar fi cel invocat de SRL „Grifon Impex” - distrugerea cazanului de încălzire, cauzată prin deconectarea încăperii de la sursa de energie electrică.

Prin urmare, instanțele au reținut că la caz nu sunt întrunite temeiurile de drept în vederea survenirii răspunderii delictuale ale SRL „Ciocîrlia-AF”, astfel că între deteriorarea cazanului și acțiunea de deconectare a încăperii de la energia electrică nu se atestă nicio legătură cauzală, or, raporturile instituite între părți țin de executarea obligațiilor și nu pot duce la apariția răspunderii delictuale ale SRL „Ciocîrlia-AF” pentru neexecutarea obligației contractuale de către SRL „Grifon Impex”.

Referitor la netemeinicia cerinței privind încasarea cheltuielilor de reparație capitală în mărime de 151684,94 de lei, instanțele de judecată au precizat că părțile contractuale au convenit în privința lucrărilor de reparație pentru suma de 87500 de lei, prin urmare, în partea în care excede suma convenită de părți, pretenția se determină a fi una nejustificată, iar anumite probe concludente și pertinente care ar demonstra faptul că părțile de comun acord au convenit la efectuarea lucrărilor de reparație pentru suma de 151684,94 de lei, la materialele cauzei nu au fost identificate.

Astfel, în opinia instanțelor de judecată ierarhic inferioare raportul de expertiză nr. 333 din 18 septembrie 2017 nu poate constitui drept probă care ar determina existența acordului locatorului, la caz SRL „Ciocîrlia-AF”, pentru executarea reparației în suma convenită și care excedea valoarea de 87500 de lei, în asemenea condiții, acesta nu poate sta la baza aprecierii temeiniciei pretenției prin care se solicită încasarea sumei de 151684,94 de lei.

La 21 mai 2019, SRL „Grifon Impex” a declarat recurs împotriva deciziei din 27 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de încasare din contul SRL „Ciocîrlia-AF” în beneficiul SRL „Grifon Impex” a prejudiciului material în mărime de 13942,86 de lei pentru distrugerea cazanului și accesoriilor acestuia, a cheltuielilor de reparație capitală în mărime de 151684,94 de lei efectuate în bunurile imobile închiriate, precum și a cheltuielilor de judecată compuse din suma de 2240 de lei pentru executarea documentului executoriu privind aplicarea măsurilor de asigurare, suma

de 6000 de lei - onorariul avocatului, suma de 7500 de lei - cheltuieli privind efectuarea expertizei extrajudiciare, suma de 5375 de lei - taxa de stat achitată în prima instanță, suma de 3726,62 de lei - taxa de stat pentru examinarea apelului și suma de 2485 de lei - taxa de stat pentru examinarea cererii de recurs.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, considerându-le nemotivate, neîntemeiate, ilegale și pasibile de casare, deoarece instanțele de judecată au susținut eronat și au denaturat cele declarate de SRL „Grifon Impex” la examinarea apelului.

A remarcat că instanța de apel incorect a determinat că intimatul a fost în drept să deconecteze SRL „Grifon Impex” de la sursa de energie electrică invocând în acest sens prevederile pct. 3.4 și pct. 3.6 din contractul de locațiune nr. 02-02/2016 din 2 februarie 2016.

Având în vedere prevederile art. 130 alin. (1) CPC, a considerat drept critică aprecierea instanțelor de judecată ierarhic inferioare precum că raportul de expertiză extrajudiciară nr. 333 din 18 septembrie 2017 nu poate servi drept probă, deoarece a fost efectuată în lipsa reprezentantului SRL „Ciocîrlia-AF”.

În acest context, a atenționat că SRL „Grifon Impex” s-a adresat direct expertului pentru efectuarea raportului de expertiză doar pentru a nu tergiversa derularea procesului de judecată, or, înaintarea unei cereri de efectuare a expertizei și admiterea acesteia avea drept efect suspendarea examinării cauzei date.

Totodată, a evidențiat că intimatul a prezentat obiecții la raportul de expertiză, indicând dezacordul său cu acesta, neinvocând însă dezacordul său în legătură cu faptul că a fost în imposibilitate de a formula întrebări, pe când prima instanță anume acest fapt l-a indicat la motivarea hotărârii.

La 15 iulie 2019, SRL „Grifon Impex” a depus supliment la cererea de recurs depusă împotriva deciziei din 27 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

A remarcat că instanțele de judecată au fost folosite și manipulate prin toate metodele posibile cu scopul de a distruge activitatea și de a crea datorii artificiale ale SRL „Grifon Impex”, o companie care a activat cu succes pe parcursul a 15 ani fără a avea niciun fel de datorii.

A obiectat că din anul 2015, SRL „Grifon Impex” mereu este persecutată de toate organele de drept prin expertize false, amenzi, dosare penale bazate pe expertize false, fiind astfel distrusă compania.

La 15 iulie 2019, SRL „Ciocîrlia-AF” a depus referință la recursul declarat de SRL „Grifon Impex”, solicitând respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 18 martie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 21 vol. II), însă careva probe care ar indicat cu certitudine data de recepționare a acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 mai 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Grifon Impex”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Grifon Impex”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de

apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SRL „Grifon Impex” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Grifon Impex” împotriva deciziei din 27 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Victor Burduh

Ala Cobăneanu